

	Iktatószám	<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>			Osztályozás	
					Tárca	385. 85
	Szerző				Hely	
	Cím	Ultimátum a közutinak!			Idő	"1911"
	Forrás:	Pesti napló			Személy	
		Bp.	1911	VII/12	Helyszám	
		(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)		

Ultimátum a közutinak!

A Közúti Villamos zavarainak ügyében holnap fordulatnak kell történnie. Ma, július tizenegyedikén letelt az a harmincnapos határidő, amelyet a főváros tanácsa adott a Közutinak, hogy ez alatt az idő alatt hozza rendbe a vonalait. A tanács ultimátumot küldött a Közúti Villamos Társaságnak, amelyben kijelentette, hogy naponta huszezer koronával bírságolja meg, ha harminc nap alatt nem hozza rendbe a vonalait s ezt az ultimátumot június 11-én kézbesítették is a Közúti igazgatóságának.

Harminc nap alatt rendet teremteni ott, ahol esztendőök mulasztásairól és lelkiismeretlenségéről van szó, lehetetlenség. A tanács, amikor ultimátumát megszővegezte és elküldötte, éppen olyan jól tudta, mint a társaság, hogy harminc nap még egyetlen útvonal kijavítására sem elég, nemhogy arra, hogy egy nagy vasúti hálózat minden hibáját helyrehozzák. Mégis a tanácsnak állnia kell a szavát s teljesítenie azt, amit a közönség megnyugtatóra hangos szóval ígért: meg kell bírságnia a Közutit, mert ma éppen ott vagyunk, ahol harminc nappal ezelőtt.

Ha be akarnánk számolni ennek az elmúlt harminc napnak történetéről, akkor nem mondhatnánk mást, mint hogy sok, tulontul sok beszéd volt, ellenben cselekedet semmi. Az urak szépen összegyűltek a városházán, egymás szá-

jából vették ki a szót, jókat és rosszakat mondtak egymásnak s ezalatt kint az utcán — nem járt a villamos. Az emberek rajonkint álltak a megállóhelyek előtt, a kocsik zsufolásig tömve voltak; kalauz, kocsivezető a helyükön, — éppen csak a kocsik nem akartak elindulni. S ha elindultak! Még talán jobb is lett volna, ha nem indulnak, mert akkor az ember csak egyszer mérgelődik, amikor kénytelen gyalog megtenni az utat. De amikor rajta ül a kocsin és megváltotta a jegyét, a kinok kinján megy keresztül, mert a folytonos megállások, elakadások, hajóelromlások a legszelidebb embert is halálosan idegessé teszik.

Azt látjuk szerte a városban, hogy a kövezetet fölszedték s javítják, illetve kicserélik a sineket. De hogyan bizzunk ezekben a javításokban, amikor egy nála járt küldöttségnek maga a kereskedelmi miniszter jelentette ki, hogy a Közúti néhány hónapja ujjakkal cserélte ki a Muzeum-körut sineit s most az derült ki, hogy még az új sinek is rosszak voltak! Fölszedték tehát újra a Muzeum-körutat is. És ez így megy az egész városban. Barrikádok állnak az utcán s amikor az ember azt hiszi, hogy megmenekült a barrikádoztól, akkor kiderül, hogy rosszul végezték a munkát s újból föl kell szedni az egész utcát.

Mi történt tehát ez alatt a harminc nap alatt? Volt-e csak egygyel kevesebb elakadás? Volt-e csak egygyel kevesebb hajótörés? A közönség ezt a harminc napot nem úgy élte át, nem

abban a tapasztalatban, hogy egy javító munkának látja a fokozatos eredményeit, hanem éppen abban a dühben, éppen abban az elkeseredett haragban, amelyben a többi napokat. A harminc nap elmúlt és nem történt semmi. Ott vagyunk, ahol voltunk: a főváros és a Közúti azon veszekszenek, hogy melyik hibás és melyik felelős s természetes, hogy egymásra tolnak minden hibát és minden felelősséget.

A főváros azt mondja, hogy a Közutiban nem volt meg az előrelátás, a Közúti pedig azal vág vissza, hogy a főváros nem engedélyezte a reformjait. S nekünk, akiknek égetően sürgős szükségünk van a jó közlekedésre, azt kell hallgatnunk, hogy a főváros és egy vele szerződésben levő vállalat miképpen vitatkoznak. A végén azonban összebékültek. Enyhítették a kifejezéseiket, letompították a támadásaik élet, elismerően nyilatkoztak egymásról s így együttesen álltak ki a közönség elé, a sokat szenvedett, vérig böszített közönség elé s becsületes intézkedések, rögtön segítő reformok helyett — reményekkel biztatták azokat, akik jó villamoson akarnak utazni.

Ez az összebékülés, ezek a kimagyarázások, ezek a remélni engedések egyáltalán nem

nyugtatónak meg bennünket. Ma július tizenegyedikén van s mi cselekedetét akarunk látni a főváros tanácsától. Holnap lesz az első napja annak, hogy a határidő letelt, tessék tehát a tanácsnak nyilatkozni: mi lesz a Közutival?